

Οίοις σεαυτῷ ρῖς δε τυγχάνειν θέλεις.
καὶ σωφραϊστῆρον τί; τὰ χρυσοῦ πάθη.

Φιστοῦ φίλου νόμιζε μηδὲν ἀξίου,
ὃν οὐ κρατῆρ ἔδραξε, καιροῦ δὲ ζάλη.

ὃς οὐ χαρίζετ', ἢ μόνου ἢ συμφέρον.

Ἐχθρὰς ὄροις γίνωσκε, φιλίας δὲ μή.

Τάμα βλέπων ὀφθαλμῶς, αὐτὸν οὐ βλέπει.

Ἄμ' οὐδὲ τάμα, ἐὼ ἀγῆν λιμῶν τύχη.

Τούτου χεῖρ, σύμβουλον εἰς ἅπαντ' ἔχην.

καὶ δ' ἄλλοι χεῖρ, κ' ἄλλοι αὐτὸς ἐνδεής.

Εἰ ρῖς καλοῖς ἔθιο νοσηρῶν, φερύμενος,

οὐκ ἐν βαπτήσῃ τ' κακοῖς γελώμενος.

ὅταν ἄτ' ἀγαθὸν ἐννοῆς, νόμιζέ σοι

πομπὴς πρὸς αὐτὸν, κ' σεαυτὸν ἐν βέπυ.

Εἰ πρῶτον τ' καλὸς τ' μὴ καλῶν,

κακοῖς δ' ὁμιλῶν, κ' κακὸς πάντ' ἔσθι.

κακοῦ παρ' ἀνδρὸς μήποτε χρυσοῦ πάθης.

Ζητῆ δ' ὧν βίωκε συγνώμῃ ἔχειν.

Εγὼ τί κέρδος ἐκλέγω κ' δυσμενοῖς,

τὰς δ' λαβὰς φάριγγι, ἀσφαλεστῆρον

εἶναι παραινῶ, κ' τ' πικρὸν φάρμακον

ὅμως δέδοικα, κ' τ' ἡδὺ μέμφομαι.

Καλὸς